

Sygnatura akt I C 1459/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Szamotuły, dnia 02 lipca 2015r.

Sąd Rejonowy w Szamotułach I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Monika Ławniczak

Protokolant:st. sekr. sąd. Daria Olech

po rozpoznaniu w dniu 02-07-2015 r. w Szamotułach

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko **J. G.**

- o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 344,52 zł (trzysta czterdzieści cztery złote i 52/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2013r. do dnia zapłaty .

2. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 86,24 zł (osiemdziesiąt sześć złotych i 24/10) , w tym kwotę 48,12 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

/-/ SSR Monika Ławniczak

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13sierpnia 2014 r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka akcyjna w W. wniósł przeciwko pozwanemu J. G. o zapłatę kwoty 429,56 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Nakazem z dnia 22 października 2014r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) nakazał pozwanemu aby zapłacił powodowi dochodzoną pozwem kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu. Od nakazu tego pozwany złożył sprzeciw, w którym wskazał, że nie ma obowiązku zapłaty składki ubezpieczeniowej za kolejny okres, bowiem auto sprzedał 20 września 2012r. i zawiadomił o tym ubezpieczyciela przesyłając umowę sprzedaży.

Po przekazaniu sprawy tutejszemu sądowi powód podtrzymał w całości powództwo wskazując, że domaga się od pozwanego zapłaty kwoty 429,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty i uzasadniając swe żądanie zawarciem przez strony umowy ubezpieczenia z dnia 20 marca 2012r. Powód wskazał, że pozwany zobowiązał się do zapłaty składki ubezpieczeniowej w półrocznych ratach oraz podkreślił, że na chwilę wniesienia pozwu pozwany zalega z kwotą 429,56 zł.

Przed tutejszym sądem pozwany nie zajął żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na wniosek pozwanego nr (...) strony zawarły umowę ubezpieczenia pojazdu mechanicznego obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres od 20 marca 2012r. do 20

marca 2013r. ze składką roczną w kwocie 689 zł, płatną w dwóch ratach. Pierwsza rata w kwocie 344,50 zł została przez pozwanego opłacona. Druga rata składki miała być płatna do dnia 20 września 2012r. w kwocie 344,50 zł.

Pismem z dnia 18 grudnia 2012r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 344,52 zł z tytułu zaległej składki.

(okoliczności bezsporne,

dowód: odpis polisy wraz z wnioskiem – k. 16-18,

wezwanie do zapłaty – k. 19).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane powyżej dowody, przy czym podkreślenia wymaga, że stan faktyczny był pomiędzy stronami postępowania bezsporny.

Pozwany, poza wskazaniem w sprzeciwie, że samochód zbył, nie odniósł się w ogóle do żądań pozwu, w tym w szczególności nie kwestionował w żaden sposób faktu zawarcia z powodem umowy ubezpieczenia jak i wysokości należnej drugiej raty składki.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty przedstawione przez powoda z uwagi na to, iż żadna ze stron nie kwestionowała wiarygodności tych dokumentów, a sąd nie dostrzegł żadnych podstaw, aby wiarygodność dokumentów kwestionować z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powód domagał się od obu pozwanego zapłaty składki obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w kwocie 344,52 zł.

Poza sporem pozostawał fakt zawarcia przez strony umowy ubezpieczenia, jak i wysokość i data wymagalności drugiej raty składki. Pozwany okolicznościom tym nie przeczył, a powód wykazał je poprzez przedłożenie dowodów w postaci wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia i polisy ubezpieczeniowej.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu elektronicznym wskazywał, że samochód zbył i powiadomił o tym powoda w dniu 20 września 2012r. Zarzut ten nie został w żaden sposób przez pozwanego wykazany. W szczególności pozwany nie naprowadził żadnych wniosków dowodowych na okoliczność rzekomego zbycia pojazdu, którego dotyczyła umowa ubezpieczenia jak i tego czy i kiedy powiadomił o tym facie powoda.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc: przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Pozwany zawierając z powodem umowę ubezpieczenia zobowiązał się do zapłaty składki w dwóch ratach, przy czym drugiej raty składki nie uiścił, co pozostawało poza sporem i uzasadniało żądanie pozwu.

Stosownie do art. 32 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. j. Dz. U. 2013r., poz. 392):

1. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu.

2. Dane posiadacza, o których mowa w ust. 1, obejmują:

1) imię, nazwisko, adres zamieszkania i numer PESEL, o ile został nadany lub

2) nazwę, siedzibę i numer REGON.

3. Skutki wyrządzenia szkody po dniu przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego nie obciążają posiadacza pojazdu, który dokonał przeniesienia tego prawa.

4. Posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

5. Przepisy ust. 1 i 4 stosuje się do posiadacza pojazdu mechanicznego, o którym mowa w art. 31 ust. 4.

Pozwany nie wykazał czy i kiedy zawiadomił powoda o zbyciu pojazdu (ani nawet tego, że w okresie ubezpieczenia to zbycie w ogóle miało miejsce). Nawet gdyby założyć, że istotnie doszło do zbycia pojazdu przez pozwanego to odpowiada on wobec powoda na podstawie art. 32 ust. 4 ustawy skoro nie wykazał aby zawiadomił powoda i zbyciu pojazdu i osobie nabywcy.

Powództwo podlegało zatem uwzględnieniu do wysokości składki określonej w polisie.

Dalej idące powództwo sąd oddalił z uwagi na to, iż powód nie wykazał jakiego rodzaju roszczenie żądanie to obejmuje. Powód nie wskazał w ogóle w uzasadnieniu żądań pozwu co się składa na objętą żądaniem pozwu dalszą kwotę 85,04 zł i nie wykazał tego roszczenia ani co do zasady ani wysokości.

O odsetkach od powództwa w części uwzględnionej sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 482 § 1 kc. Roszczenie stało się wymagalne z dniem 20 września 2012r.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, a mianowicie w zgodzie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu i na zasadzie art. 100 kpc – stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu. Powód wygrał sprawę w 80,2 % i w tej części należy się jemu zwrot kosztów procesu.

Zgodnie z art. 98 kpc strona przegrywająca proces zobowiązana jest do zwrotu przeciwnikowi jego kosztów. Na koszty złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 30,00 zł, prowizja w kwocie 0,54 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 60,00 (ustalone zgodnie z § 2 i § 4 w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. 2013r., poz. 490 ze zm.), przy czym sąd zasądził powodowi od pozwanego stosunkowo 80,2 % tych kosztów.

/Monika Ławniczak/